

سوره رعد (۱۳)

مکی و شامل چهل و سه آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

الم. این آیات قرآن است و قرآنی که از خداوندت به تو نازل شده حق است، ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند. (۱)

خداست که آسمان‌ها را بدون ستونی که ببینید برافراشت. بعد بر عرش قرار گرفت و خورشید و ماه را مسخر کرد. هر کدام تا مدت معلومی روان هستند. امور را تدبیر می‌کند. آیات را توضیح می‌دهد، شاید به دیدار خداوندتان ایمان بیاورید. (۲)

اوست که زمین را گسترش داد و در آن کوه‌ها و نهرها بوجود آورد و از انواع میوه‌ها دو جفت (نر و ماده) در آن قرار داد. روز را با شب می‌پوشاند. در این کار آیاتی (نشانه‌ها و علامت‌هایی) برای افرادی که فکر می‌کنند وجود دارد. (۳)

و در زمین قطعه‌هایی کنار هم و باغ‌هایی از انگور و زراعت و خرما، چه یک پایه و چه دو پایه، وجود دارند که با یک آب، سیراب می‌شوند، در صورتی که از لحاظ میوه و طعم بعضی را بر بعضی برتری می‌دهیم. در این کار آیاتی (نشانه‌هایی) برای افرادی که عقلمشان را به کار می‌برند وجود دارد. (۴)

اگر تعجب می‌کنی، تعجب در سخن آن‌ها است که می‌گویند: آیا وقتی که ما خاک شدیم دوباره (برای رسیدگی به حساب خودمان) زنده خواهیم شد؟ آن‌ها کسانی هستند که منکر خداوندشان شدند و زنجیر در گردنشان است. آن‌ها اهل آتش جهنم می‌باشند و همیشه در آن خواهند بود. (۵)
آن‌ها پیش از رحمت، سرعت در عذاب را از تو می‌خواهند، در صورتی که قبل از آن‌ها عذاب‌ها بوده است. خداوند تو به مردم با وجود ظلم آن‌ها آمرزش دارد و خداوند تو یقیناً مجازاتش سخت است. (۶)

منکران می‌گویند: چرا نشانه‌ای (آیتی، معجزه‌ای) از خداوندش بر او نازل نشده؟ **تو فقط هشداردهنده هستی و هر قومی راهنمایی دارد.** (۷)

خدا می‌داند هر ماده‌ای چه در شکم دارد و آنچه رحم‌ها کم و زیاد می‌کنند می‌داند و هر چیزی پیش او به اندازه است. (۸)

او دانای غیب و آشکار و بزرگ و بلندمرتبه است. (۹)

کسی که سخن را پنهان کند یا آشکار کند، برای خدا مساوی است. همین‌طور کسی که خود را در شب پنهان می‌کند و روز حرکت می‌کند، برای خدا مساوی است. (۱۰)

هر کسی تعقیب‌کنندگانی در جلو و پشت سر دارد که او را به امر خدا حفظ می‌کنند. **خدا وضع قومی را تغییر نمی‌دهد، مگر این‌که خود آن قوم آنچه مربوط به خودشان است (یعنی طرز فکر و گفتار و عملشان) را عوض کنند.** وقتی خدا بلایی برای قومی بخواهد، هیچ‌کس و هیچ چیز جلوی آن را نمی‌گیرد و **هیچ کم‌کننده‌ای غیر از خدا برای آن‌ها وجود ندارد.** (۱۱)

اوست که برق را، که باعث ترس و امید است، به شما نشان می‌دهد و ابرهای سنگین را بوجود می‌آورد. (۱۲)

رعد به ستایش او و فرشتگان نیز از ترس خدا، او را تسبیح می‌گویند. خدا صاعقه‌ها را می‌فرستد و به هر کسی که بخواهد، در حالی که آن‌ها درباره خدا بحث و بگومگو می‌کنند، اصابت می‌کند. مجازات خدا شدید است. (۱۳)

دعوت حقیقی متعلق به خداست. کسانی که غیر او را به کمک می‌خوانند، ذره‌ای از دعاهایشان را اجابت نمی‌کنند. کار آن‌ها شبیه کسی است که کف دستش را باز و به سوی آب دراز کند که آب را به دهانش برساند، در صورتی که آب به دهانش نمی‌رسد. **دعای افراد بی‌ایمان کار بیهوده‌ای است.** (۱۴)

تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند با سایه‌هایشان، بامیل و بدون میل، صبح و شب برای خدا سجده می‌کنند. (۱۵)

بگو: صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین کیست؟ بگو: خداست. بگو: آیا غیر از خدا اولیایی گرفته‌اید که نفع و ضرری برای خودشان هم ندارند؟ بگو: آیا کور و بینا مساوی هستند؟ یا تاریکی‌ها با نور مساوی است؟ یا برای خدا شریکانی قرار داده‌اند که مثل خدا چیزی خلق کرده‌اند که خلقت‌هایشان کار را بر آن‌ها مشتبه ساخته باشد؟ بگو: خدا خالق هر چیز است و او یکتا و توانا است. (۱۶)

باران را از آسمان نازل کرد و در نتیجه رودخانه‌ها به اندازه گنجایش خود روان شدند و سیل کف‌های زیادی را با خود می‌برد و از آنچه برای به دست آوردن زینت یا کالا روی آتش ذوب می‌کنند کفی مثل آن بوجود می‌آید. خدا اینطور مثال حق و باطل را می‌زند. اما کف از بین می‌رود، ولی آنچه به مردم فایده می‌رساند (یعنی آب) در زمین باقی می‌ماند. خدا اینطور مثل‌ها را می‌زند. (۱۷)

کسانی که دعوت خداوندشان را اجابت کردند، پاداش خوبی دارند و کسانی که اجابت نکردند، اگر تمام چیزهایی که در زمین است و مثل آن را داشته باشند، حتماً آن را خواهند داد (تا عذاب نشوند). آن‌ها حساب بدی دارند و جایشان جهنم است و جهنم جای بدی است. (۱۸)

آیا کسی که می‌داند قرآنی که از طرف خداوندت به تو نازل شده حق است مثل کسی است که کور باشد؟ فقط عاقلان متوجه این امر می‌شوند. (۱۹)

افراد عاقلی که به عهد خدا وفا می‌کنند و عهدشکنی نمی‌کنند. (۲۰)

افرادی که آنچه را که خدا به پیوند دادن آن‌ها امر کرده، به هم پیوند می‌دهند و از خداوندشان می‌ترسند و از حساب بد ترس دارند. (۲۱)

کسانی که برای کسب رضای خداوندشان صبر و استقامت کردند و نماز را بر پا داشتند و از آنچه روزی ایشان ساختیم پنهان و آشکار انفاق نمودند و بدی را با خوبی دفع کردند، آن‌ها خانه آخرت را دارند. (۲۲)

بهشت‌های جاویدی که خودشان و پدران و همسران و فرزندان‌شان که صالح باشند وارد آن می‌شوند و فرشتگان از هر دری بر آن‌ها وارد می‌شوند. (۲۳)

(و به آن‌ها می‌گویند) به‌خاطر صبر و استقامتی که داشتید سلام بر شما. خانه آخرت خیلی خوب است. (۲۴)

کسانی که عهد خدا را، بعد از این‌که عهد بستند، می‌شکنند و آنچه را که خدا به پیوند آن امر کرده، پاره می‌کنند و در زمین فساد می‌کنند، کسانی هستند که لعنت بر آن‌هاست (از رحمت دور هستند) و خانه بدی دارند. (۲۵)

خدا روزی را برای هر کسی که بخواهد توسعه می‌دهد یا محدود می‌کند. مردم به زندگی دنیا دلخوشند، در صورتی که زندگی دنیا در مقابل آخرت متاعی بیش نیست. (۲۶)
منکران می‌گویند: چرا آیه‌ای (معجزه‌ای) از طرف خداوندش بر او نازل نشده؟ بگو: خدا هر کس را که بخواهد گمراه می‌کند و هر کس را که به سوی او برگردد، هدایت می‌کند. (۲۷)
افراد باایمان دلشان با یاد خدا آرامش پیدا می‌کند. بدانید که با یاد خدا دل‌ها آرام می‌گیرد. (۲۸)
کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته کردند سرانجام خوبی دارند. (۲۹)
این‌طور تو را بین عده‌ای فرستادیم که قبل از آن‌ها امت‌های دیگری از دنیا رفتند، تا آنچه را به تو وحی می‌کنیم برای آن‌ها بخوانی، در صورتی که آن‌ها منکر خداوند رحمان هستند. بگو: او خداوند من است، معبودی غیر از خدا وجود ندارد، بر او توکل کرده‌ام و بازگشت من به سوی او است. (۳۰)

اگر به‌وسیله قرآن کوه‌ها راه می‌افتادند یا زمین با آن تکه‌تکه می‌شد یا به‌وسیله آن مردگان صحبت می‌کردند (باز کافران ایمان نمی‌آوردند). کار تماماً به دست خداست. آیا افراد باایمان از این‌که اگر خدا می‌خواست تمام مردم را هدایت می‌کرد مأیوس نشده‌اند؟ همیشه به کافران به‌خاطر کاری که می‌کنند بلای در هم کوبنده‌ای می‌رسد یا نزدیک خانه‌هایشان (بلا) فرود می‌آید، تا موقعی که عذابی که خدا به آن‌ها و عده داده بیاید. خدا خلاف و عده نمی‌کند. (۳۱)
پیغمبران قبل از تو را هم مسخره کردند. من به کافران مهلت دادم، بعد آن‌ها را دچار عذاب ساختم. عذاب من چطور بود؟ (۳۲)

آیا کسی مراقب کارهایی که هر کس می‌کند، هست؟ برای خدا شریکانی ساختند. بگو: آن‌ها را (شریک خدا) بنامید، آیا خدا را از آنچه در زمین است و نمی‌داند آگاه می‌کنید؟ یا سخنانی ظاهری (غیرواقعی) می‌گویید؟ حقیقت این است که برای افراد بی‌ایمان نقشه‌هایی که کشیده‌اند جلوه دارد و آن‌ها را از شناختن راه صحیح باز داشته‌اند. کسی را که خدا گمراه کند راهنمایی برای او وجود ندارد. (۳۳)

آن‌ها در زندگانی دنیا عذاب دارند و مطمئناً عذاب آخرت سخت‌تر است. و کسی را ندارند که آن‌ها را از عذاب خدا حفظ کند. (۳۴)

وصف بهشتی که به افراد باتقوی و عده داده شده (این است که)، نهرها در آن جاری است و میوه‌ها و سایه‌اش همیشگی است، این عاقبت کسانی است که تقوی داشتند و عاقبت منکران آتش جهنم است. (۳۵)

کسانی که به آن‌ها کتاب داده‌ایم از آنچه به تو نازل شده خوشحال می‌شوند و عده‌ای از گروه‌ها منکر قسمتی از آن هستند. بگو: به من دستور داده شده که خدا را بندگی (اطاعت محض) کنم و چیزی را شریک او نسازم. من مردم را به او دعوت می‌کنم و بازگشت همه پیش او است. (۳۶)
بدین ترتیب ما قرآن را فرمانی به زبان عربی نازل کردیم. اگر بعد از این‌که علم برای تو حاصل شد از دلخواه آنان پیروی کنی، هیچ یاور و نگهدارنده‌ای برای تو در مقابل خدا وجود ندارد. (۳۷)

قبل از تو پیغمبرانی فرستادیم و برایشان زن و فرزند قرار دادیم (پیغمبران هم مثل بقیه غریزه جنسی داشتند). هیچ پیغمبری نمی‌توانسته معجزه‌ای بدون اجازه خدا بیاورد. برای هر مهلتی نوشته‌ای وجود دارد. (۳۸)

خدا هر چه را بخواهد محو یا ثابت می‌کند و اصل کتاب پیش خدا است. (۳۹)
یا قسمتی از عذابی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان می‌دهیم یا قبل از آن تو را از دنیا
می‌بریم. بنابراین وظیفه تو فقط رساندن پیام است و رسیدگی به حساب آن‌ها به عهده ما است. (۴۰)

آیا ندیدند که ما سراغ زمین می‌آییم و از اطراف آن کم می‌کنیم؟ خدا حکم می‌کند و چیزی حکم او
را عقب نمی‌اندازد. او به سرعت حسابرسی می‌کند. (۴۱)
کسانی که قبل از آن‌ها بودند نیز نقشه کشیدند. تمام نقشه‌ها مال خداست. می‌داند هر کسی چه
کاری می‌کند. منکران خواهند دانست که خانه آخرت مال کیست. (۴۲)
منکران می‌گویند: تو فرستاده خدا نیستی. بگو: خدا و کسی که اطلاعی از کتاب الهی دارد بین من
و شما برای شهادت کافی است. (۴۳)